

ligt, naar man ikke er i høj Grad Specialist i disse Forhold, at faa et virkelig Overblik over Forholdene, hvis en saadan Optrykning ikke finder Sted.

Da der er opnaaet Enighed om Forslaget under Forhandlingen med Tjenestemændenes Repræsentanter, og da det er vedtaget enstemmigt og uden Udvalgsforhandling i Folketinget, har jeg det bedste Haab om, at det ogsaa vil kunne faa en hurtig Gang gennem dette høje Ting.

Ejsing: Lønningsloven af 12. September 1919 er delt i 3 Dele. Første Del indeholder Bestemmelser, der gælder for alle Tjenestemænd, anden Del indeholder de særlige Lønregler for de enkelte Styrelsesgrene, og endelig omhandler tredje Del de særlige Ydelser. Anden Del er langt den største og mest omfattende Del af denne Lov, men dette Forslag her rører aldeles ikke ved anden Del. Derimod rører det ved nogle Ting i første og tredje Del. §§ 1—4 vedrører første Del, og §§ 5—9 tredje Del. Men de Forandringer, der foreslaas, er ikke ret store og vil ikke betyde ret meget i Penge. Den højtærede Minister har nævnt enkelte af dem, f. Eks. dette, at man i Afstandsbestemmelsen har ændret 2 km til 4 km, saaledes at en Tjenestemand ikke kan kræve Dagpenge, naar han ikke fjerner sig mere end 4 km fra Tjenestestedet. Det vil ikke betyde saa forfærdelig meget i Penge. Der er ogsaa nogle Lempelser med Hensyn til Flyttegodtgørelse, og for Sejlpenge har man sat Satserne lidt ned. Betydningen heraf ligger særlig deri, at disse Bestemmelser ogsaa vil gribe ind i de Forhold, som skal ordnes ved de ministerielle Cirkulærer, der vil følge af den Overenskomst med Tjenestemændene, som den højtærede Minister omtalte. En Ændring, som ogsaa er kommet med i dette Lovforslag, er den, at de forskellige Godtgørelser skal rette sig efter Prisændringerne. Det er altsaa det samme Princip, som vi har i Tjenestemandensloven med Hensyn til Dyrtdstillæg og Konjunkturtillæg o. s. v., der stiger og falder med Priserne paa Levnedsmidler.

Som sagt, de Ændringer, der er foreslaaet her, vil ikke komme til at betyde saa forfærdelig meget i Penge, maaske 1—2 Mill. Kr. Men det, der kommer til at betyde noget, er den Forandring med Hensyn til Arbejdstiden, som den højtærede Minister omtalte. De administrative Bestemmelser, der skal fastsættes ifølge det Forslag, som er udarbejdet af den

nedsatte Kommission, og som lige er omtalt af den højtærede Minister, vil komme til at gaa ud paa, at man vel godkender 8 Timers Arbejdsdagen, men ikke i den Forstand, at der slet ikke maa være anden Arbejdstid end 8 Timer. Det er kun, naar det er effektivt Arbejde, at man holder paa den 8 Timers Arbejdsdag. Der er jo forskellige lettere Arbejder, hvor 9 Timer regnes til en Arbejdsdag, og andre Arbejder, hvor Arbejdsdagen endog regnes til 10 Timer. Tidligere er den 8 Timers Arbejdsdag maaske blevet gennemført ret ensidigt, og der fremkom derved meget store Udbetalinger for Overarbejde. Det er jo nemlig ikke saaledes at forstaa, at Tjenestemændene nægtede at arbejde mere end de 8 Timer; de forlangte blot Overarbejdspenge derfor. Der er gaaet stærke Rygter om, hvor meget det har haft at betyde for dem; der er adskillige, som har ment, at Tjenestemændene endogsaa har kunnet mere end fordoble deres Løn ved disse Overarbejdspenge. Jeg skal ikke udtale mig om, hvorvidt det ganske passer, men sikkert er det, at Overarbejdspengene efterhaanden var kommet til at andrage meget store Summer. Jeg tror egentlig ikke, at Tjenestemændene i Længden var tjent med disse Forhold; Folk blev alligevel noget kritiske overfor den Maade, hvorpaa det virkede. Derfor hilser jeg med Glæde den Ordning, der her er truffet. Med denne Ordning mener man jo, at Overarbejdspengene for en Del vil forsvinde, og Sondringen mellem en 8, en 9 eller en 10 Timers Arbejdsdag vil ogsaa bevirke, at der ikke behøves saa mange Folk som hidtil, hvad der ligeledes medfører ret betydelige Bespareser. Hertil kommer, at man regner med Arbejdsdage pr. Maaned; hvis derfor en Mand, der falder ind under 8 Timers Normen, en Dag kun har haft 7 Timers Arbejde, skal han tage denne Time en anden Gang i Løbet af Maaned, og han faar saaledes ikke Overarbejdspenge, hvis han en anden Dag kommer til at arbejde en Time mere, altsaa i 9 Timer. Det vil ogsaa komme til at betyde adskilligt. Endelig kan nævnes, at selv om en Mand faar Overarbejde en Dag, kan der tilstaa ham Frihed en anden Dag i Stedet for Betaling for Overarbejdet. Dette er ligeledes en god Bestemmelse, som vil betyde maaske ikke saa ganske lidt i Penge. Jeg mener, at den ogsaa paa anden Maade er god, eftersom Folk nu ikke saa let bliver fristet til at sige, at Tjenestemændene bestiller saa meget mindre for at faa saa meget mere